

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży.

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy posła Kazimierza Marcinkiewicza.

(-) Marian Blecharczyk; (-) Henryk Goryszewski; (-) Wojciech Hausner; (-) Kazimierz Józef Janiak; (-) Marek Kolasieński; (-) Marcin Libicki; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Waldemar Pawłowski; (-) Grzegorz Schreiber; (-) Waldemar Mieczysław Sikora; (-) Ewa Sikorska-Trela; (-) Jacek Szczot; (-) Tomasz Szyszko; (-) Urszula Wachowska; (-) Ryszard Jan Wawryniewicz.

Ustawa
z dnia

zmieniająca ustawę z dnia 7 stycznia 1993 roku o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży /Dz. U. nr 17, poz. 78, z 1995 r. nr 66, poz. 334, z 1996 roku nr 139, poz. 646 i z 1997 r. nr 141, poz. 943/

Art. 1

W ustawie z 7 stycznia 1993 roku o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży /Dz. U. nr 17, poz. 78, z 1995 r. nr 66, poz. 334, z 1996 roku nr 139, poz. 646 i z 1997 r. nr 141, poz. 943/ w art. 4 skreśla się ust. 2 w brzmieniu:

Minister Edukacji Narodowej wprowadzi do nauczania szkolnego przedmiot „Wiedza o życiu seksualnym człowieka”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie z dniem podpisania.

UZASADNIENIE

3. Polska tradycja nie przewidywała dotychczas decydowania o przedmiotach nauczanych w szkołach publicznych w drodze ustaw. Jedynie wychowanie seksualne fizyczne zapisane jest jako przedmiot szkolny w ustawie. Parlament uchwalając 7 stycznia 1998 roku ustawę o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, wskazał na konieczność wychowania seksualnego w polskich szkołach. Sposób realizacji tego wychowania pozostawił jednak w gestii upoważnionego do tego Ministra Edukacji Narodowej. Pozostawienie decyzji dotyczącej pełnej listy przedmiotów w rękach Ministra Edukacji Narodowej wydaje się rozwiązaniem najbardziej logicznym. W okresie przygotowywania reformy systemu edukacji trudno wyobrazić sobie sytuację, w której to Parlament decydował będzie o liście przedmiotów szkolnych, a tym bardziej gdy zapisuje w ustawie jedynie jeden przedmiot i to nie np. język polski, ale właśnie wychowanie seksualne.
4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w uzasadnieniu do wniosku o odmowie podpisania ustawy z dnia 11 grudnia 1997 roku o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży nie zakwestionował skreślenia w art. 4 ust. 2, a jedynie ust. 3. Fakt pozostawienia w gestii Ministra Edukacji Narodowej sposobu realizacji wychowania seksualnego w szkołach potwierdziła reprezentant Prezydenta w dyskusji sejmowej Pani Minister Barbara Labuda.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 16 czerwca 1998 r.

Cena - 0,12 zł + 22% VAT

